

Άγιος Λουκάς Κριμαίας ο ιατρός: Λόγος στην ημέρα της Αγίας Σκέπης της Υπεραγίας Θεοτόκου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Λουκάς Συμφερουπόλεως & Κριμαίας ο ιατρός / Θεολογία και Ζωή](#)

Οι λουθηρανοί, οι προτεστάντες και όλοι οι άλλοι αιρετικοί δεν τιμούν την Υπεραγία Παρθένο Μαρία. Την θεωρούν μόνο μια ευσεβή γυναίκα και βεβαίως δεν προσεύχονται σ' αυτή.

Εμείς οι ορθόδοξοι χριστιανοί πώς βλέπουμε την γήινη Μητέρα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού, η οποία υπηρέτησε το μέγα μυστήριο της ενανθρωπίσεως του Υιού του Θεού; Μήπως είμαστε αξιοκατάκριτοι για το ότι την καλούμε «τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ»; Για το ότι απευθυνόμαστε με τις θερμές προσευχές μας σ' Αυτήν, που είναι «η σωτηρία του γένους των Χριστιανών»; Αλλά δεν υπήρχε αυτή ζωντανός Άχραντος Ναός του Σωτήρος, πολύτιμο παλάτι και Παρθένος; Δεν επέλευσε σ' αυτή το Άγιο Πνεύμα τη στιγμή της ασπόρου συλλήψεως του Υιού του Θεού και δεν έμεινε μαζί της σε όλη την υπόλοιπη ζωή της; Και δεν ήταν η δύναμη του Πνεύματος τόσο ισχυρή, που δεν συναντήθηκε ποτέ ξανά ακόμα και στους πιο μεγάλους αγίους;

Η άφθονη χάρη του Αγίου Πνεύματος, που γέμιζε την καρδιά της Παναγίας, εκχύνεται σε όλους που αγάπησαν με αιώνια αγάπη τον Υιό της και Θεό. Δεν είναι δύσκολο να το καταλάβουμε. Γνωρίζουμε από την πείρα πως από την καρδιά μας εκχύνεται καθαρή και θεία αγάπη στους συγγενείς μας.

Στην πρωινή προσευχή στην Παναγία λέμε: «Υμνώ την χάρη σου, Δέσποινα, σε ικετεύω, φώτισε τον νουν μου με την χάρη σου». Βέβαια η μοναδική πηγή της χάριτος είναι ο Τριαδικός Θεός. Η Παναγία μας δίνει όχι τη δική της χάρη αλλά το περίσσευμα της χάριτος, που λαμβάνει από το Άγιο Πνεύμα. Όμως το περίσσευμα αυτό είναι τόσο μεγάλο που φτάνει για όλους τους χριστιανούς.

Εσείς γνωρίζετε καλά ότι πολλοί μάρτυρες του Χριστού, οι άγιοι ιεράρχες και οι όσιοι, ιδιαίτερα ο άγιος Νικόλαος ο θαυματουργός επισκέπτονταν και επισκέπτονται και σήμερα αυτούς, που με την πίστη τους καλούν στις προσευχές τους. Όμως όλοι αυτοί οι άγιοι επισκέπτονται τους εκλεκτούς ανθρώπους μόνοι τους, χωρίς να έχουν κάποιον που να τους συνοδεύει. Και η Υπεραγία Θεοτόκος πάρα πολλές φορές επισκεπτόταν τους εκλεκτούς και τους αγαπημένους της, από τους οποίους πιο κοντά στην εποχή μας είναι οι όσιοι Σέργιος του Ραντονέζ και Σεραφείμ του Σαρώφ. Ποτέ όμως μόνη της αλλά συνοδευόμενη από τους αποστόλους του Χριστού, και τις πιο πολλές φορές από τον Πέτρο και τον Ιωάννη.

Σήμερα γιορτάζουμε την αγία Σκέπη της Παναγίας. Ο μακάριος Ανδρέας και ο μαθητής του Επιφάνιος είδαν την Παναγία να περπατά πάνω στον αέρα, συνοδευόμενη από τους Αγγέλους, τους Αποστόλους και τους Αγίους. Η Παναγία κατέβηκε κάτω, μπήκε στο ιερό βήμα και γονάτισε ενώπιον της αγίας τράπεζας. Μετά έστρεψε το βλέμμα της προς τον λαό και άπλωσε πάνω του το ωμοφόριό της, το οποίο έλαμψε με ένα ουράνιο φως. Αυτό το θαύμα στο ναό των Βλαχερνών δεν μαρτυρεί άραγε ότι ο ίδιος ο Θεός και η Παναγία δικαιώνουν εμάς που ονομάζουμε την Υπεραγία Παρθένο Μαρία «τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ»; Η συνοδεία των βασιλιάδων και των αρχόντων αποτελείται από πρόσωπα κατώτερα από τους ίδιους. Μεταξύ αυτών που συνόδευαν την Παναγία στο ναό των Βλαχερνών υπήρχαν οι Άγγελοι, οι Αρχάγγελοι, οι Απόστολοι και οι ένδοξοι Άγιοι.

Και τί θα πούμε για το ωμοφόριό της που έλαμψε σαν αστραπή, το οποίο άπλωσε στο λαό, που προσευχόταν γονατιστός στο ναό των Βλαχερνών; Οι αστραπές αυτές δεν δείχνουν το ξεχείλισμα της χάριτος του Αγίου Πνεύματος που εκχύνεται από την καρδιά της;

Όχι βέβαια σε όλους αδιακρίτως απλώνει η Παναγία τη σκέπη της, αλλά μόνο στους ταπεινούς, στους συντετριμμένους τη καρδιά και σ' αυτούς που φοβούνται το Λόγο του Θεού.

Ας είμαστε και εμείς ταπεινοί και να μην έχουμε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μας, για να είμαστε άξιοι να βρισκόμαστε πάντα κάτω από την σκέπη της Υπεραγίας

Αχράντου Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας. Διά των αγίων πρεσβειών Της να μας συγχωρήσει ο Πολυέλεος Θεός το πλήθος των αμαρτιών και των αδικιών μας και να μας ελεήσει. Αμήν.

Αγ. Λουκά, Αρχιεπ. Κριμαίας, «Λόγοι και ομιλίες», τ.Α΄, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σ. 245-247.

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com